

новъ билъ поканенъ телеграфически и отъ Директора на Народното Просвѣщение въ Източна Румелия, Иоакимъ Груева да приеме поста на Директоръ на Пловдивската реална гимназия, или главенъ училищенъ инспекторъ съ 300 лири годишна заплата, обаче той отклонилъ тая ласкава покана, понеже прѣдпочелъ да служи на свободна България. Затова той, прѣзъ м. октомврий 1879 г. напуска Болградъ самъ и дошълъ въ София, гдѣто правителството му прѣдложило поста на пръвъ Варненски губернаторъ, и заминалъ незабавно да го земе. Прѣзъ м. априлъ 1880 г., Стояновъ се върналъ въ Болградъ, за да прибере сѣмейството си, слѣдъ което вече окончателно се настанилъ въ България, отначало въ Варна, а послѣ въ София — до смъртъта си.

Ако и заемащъ важния и отговоренъ постъ на пръвъ Варненски губернаторъ — подъ чието вѣдомство се намирили нѣколко отъ сегашнитѣ окржжия на сѣверо-источна България, — Стояновъ въпрѣки това продължавалъ ревностно да се труди за прѣуспѣха и закрѣпването на Книжовното Дружество. По негово настояване — както се вече спомена погорѣ — дружеството се прѣнесе окончателно отъ Браила въ София, гдѣто се поднови и разшири дѣйността му.

Така щото, прѣди и слѣдъ освобождението, Стояновъ тихо и скромно е далъ своя дѣлъ въ градежа на родната просвѣта и култура, като послѣдователно е заемалъ слѣднитѣ длѣжности:

1) Учителска катедра по старобългарски и новобългарски езикъ и книжнина при Болградската Гимназия 7 години подъ редъ (1873—1879);

2) Варненски губернаторъ;

3) Държавенъ комисаръ въ Източна България за настаняване бѣжанцитѣ въ тая страна;

4) Главенъ училищенъ инспекторъ въ Източна България за настаняване бѣжанцитѣ въ тая страна;

5) Главенъ секретаръ при Министерството на Народното Просвѣщение;

6) Прѣзъ м. септемврий 1883 г. — прѣзъ врѣме на пълномощията — е билъ поканенъ лично отъ генерала Каулбарса да заеме поста на министъръ на Народното Просвѣщение — въ кабинета на рускитѣ генерали, — обаче отказалъ, понеже, — ако и горещъ русофилъ, — той не одобрявалъ нарушението на основния ни законъ;

7) Членъ въ Държавния съвѣтъ, назначенъ по изборъ отъ първия български князь Александъръ I-ви;

8) Членъ въ Учебния съвѣтъ при министерството на Народното Просвѣщение;